

Шкільний рюкзак

День соборності — свято України

День соборності — свято України, яке відзначається щороку 22 січня в день проголошення Акту возз'єднання Української Народної Республіки й Західноукраїнської Народної Республіки, що відбулося в 1919 році. Століттями розірваний український народ визволився з неволі - Наддніпрянщина вийшла з Російської, а Західна Україна — з Австро-Угорської імперій — і возз'єднався на своїй землі в єдину Українську державу.

21 січня 1990 р патріотичні сили країни згуртувалися й організували «живий ланцюг» між Києвом і Львовом як символ духовної єдності східних і західних земель України, як запоруку існування соборної держави. Ця акція стала однією з найяскравіших подій під час руху за відродження незалежної соборної демократичної України та утвердження національної ідеї. Від 1 до 3 мільйонів людей, узявшись за руки, створили на дорозі безперервний лан-

цюг від Києва до Львова. Це стало доброю традицією. І цього року «живий ланцюг» було утворено більше ніж у 20 містах України. Офіційно в Україні День соборності відзначається з 1999 року.

До цього дня у всіх класах нашої школи пройшли години спілкування «Задзвеніли срібні дзвони в Україні».

Віriamo, що станемо гідними нащадками славних предків та виконаємо наказ класика Олеся Гончара: «Бережіть собори душ своїх!», бо слово «соборність» включає в себе єдність і згуртованість, що є важливими для нашого народу.

Редколегія

Підводимо підсумки

У I семестрі всі класи нашої школи брали активну участь у шкільному житті. Було проведено багато заходів, таких як: фотовиставка «Моя мрія», виставка вітальних стіннівок, конкурс плакатів до Олімпійського тижня, Тижня боротьби зі шкідливими звичками. Милували наше око композиції «Осінні фантазії», «Зимовий букет». Звісно, важко забути день відкриття спортивного майданчика біля школи, День самоврядування, після якого деякі учні виявили бажання стати вчителями, міську акцію «Молодь проти СНІДу». Згуртували нас проведені акції милосердя до Дня інвалідів та «Святуємо разом», приурочена 40-й річниці спуску на воду корабля управління «Донбас» ВМС Збройних Сил України.

Незабутньою подією став виступ артистів Донецької філармонії та показ 3D фільму. Приємно, що школа нас не тільки гарно навчає, але й сприяє нашому естетичному розвитку. Силами учнів та вчителів активно ведеться пропаганда здорового способу життя та любові до спорту. Ми вперше в естафеті на День визволення Донбасу за підсумками усіх забігів зайняли I місце!

Прийшов час оголосити результати змагання між класами за I семестр. Але спочатку нагадаю вам критерії, за якими нараховувалися бали класам:

відвідування уроків;
участь у житті школи;

санітарний стан класу;
стан підручників;

чергування;
поведінка.

Результати змагання серед 8-10 класів :

I - 9A II - 10 III - 8Б IV - 8А V - 9Б

серед 5-7 класів :

I - 7Б II - 5 та 6А III - 7А IV - 6Б

Бажаю всім залишатися активними та досягти перемоги!

Страшко Владислав (10 кл.)

Конкурс “Учитель року”

Традиційним є щорічний конкурс “Учитель року”. Цього разу учасниками стали Ткачова Т.А., учитель початкової школи та Ніколенко О.В., учитель ОЗТМ. Учителі провели величезну роботу: підготували матеріали, в яких представили свій педагогічний досвід, провели відкриті уроки, майстер-класи, де виявили високу майстерність, використали інноваційні технології викладання своїх предметів. Ткачова Т.А. й Ніколенко О.В. стали переможцями міського етапу та достойно представили місто на обласному рівні.

Ми, учні школи, викажуємо їм свою подяку за активну громадську діяльність, високі досягнення у справі навчання та виховання нас, підростаючого покоління.

Міністерство навчання та дисципліни

Пропонуємо до вашої уваги вернісаж відповідей переможців міського етапу.

Ткачова Тетяна Анатоліївна

Все, що бажаєте про себе розповісти.

- Працюю за улюбленим фахом. Люблю своїх учнів, свою роботу.

Чи згадуєте Ви школу, в якій отримали атестат про середню освіту? Які ці спогади?

- Атестат отримала у Вугледарській школі №117 (нині НВК). Спогади теплі, світлі, найкращі, як у всіх — мої вчителі, шкільні друзі, уроки, екзамени.

Усім відомий вислів “школа — другий дім”. Чи стала ЗОШ №3 м. Вугледара для Вас другою домівкою?

- Звісно, стала.

Дитячими зазвичай називають питання, на які дорослим важко відповісти. На які “дитячі” питання не відповіли у вашому дитинстві? Які “дитячі” питання стоять перед Вами сьогодні?

- У дитинстві хотіла зрозуміти, де закінчується небо, що там — безкінечність. Сьогодні іноді хочеться зупинити час або повернути назад якусь мить.

Вважається, що школа потрібна для виховання розуму та почуттів. Який досвід для душі отримали Ви в школі? Та й взагалі, чи потрібно виховувати почуття?

- Зрозуміла, що все найкраще дається ціною величезних зусиль. А ще — ставлюся до інших саме так, як би хотіла, щоб ставились до мене. Робиш добро — не кайся. Думаю, що треба виховувати почуття.

Відомий герой Ільфа та Петрова скрізь шукав діаманти. Що для Вас у житті є дорожчим? Що є важливішим для Вас: сам процес пошуку чи момент “віднайдення”?

- Цінне для мене — це мої близькі та рідні люди. Найцінніше — це людське життя, здоров'я. Чудово, коли мрії здійснюються!

Ніколенко Ольга Василівна

Все, що бажаєте про себе розповісти.

- Я — учитель, який вчить дітей “малювати” картину свого життя.

Чи згадуєте Ви школу, в якій отримали атестат про середню освіту? Які ці спогади?

- Спогади про добрих, чуйних, сердечних, талановитих людей, які жили з нами, дітьми, одним спільним життям, намагаючись передати всі свої знання, щирість душі своїм учням та створювали доброзичливу атмосферу з прекрасно наповненим середовищем, де ми, учні, проводили весь світловий день.

Усім відомий вислів “школа — другий дім”. Чи стала ЗОШ №3 м. Вугледара для Вас другою домівкою?

- Там, де діти, там — мій дім. З дітьми я почувалась як риба у воді. Діти для мене — основа моєї роботи, натхнення.

Дитячими зазвичай називають питання, на які дорослим важко відповісти. На які “дитячі” питання не відповіли у вашому дитинстві? Які “дитячі” питання стоять перед Вами сьогодні?

- У дитинстві всі дитячі питання були з'ясовані з рідною матусею та класною мамою — Олександрою Леонтіївною, яка була і є над-

звичайною людиною. Вона завжди розуміла нас, давала поради, якими я живу і зараз. А сьогодні питання лише одне — як дитину зробити щасливою? Що для цього треба мати в арсеналі своїх знань?

Вважається, що школа потрібна для виховання розуму та почуттів. Який досвід для душі отримали Ви в школі? Та й взагалі, чи потрібно виховувати почуття?

- Почуття для людини, як крила для птаха. Душа шліфується в школі. Пощастить дитині в школі зустрітись з душею широкою, душею, відданою дітям, а не кар'єрі, то це і є щастя для дитини. Я мала щастя отримати такий досвід у своїй рідній школі.

Відомий герой Ільфа та Петрова скрізь шукав діаманти. Що для Вас у житті є дорожчим? Що є важливішим для Вас: сам процес пошуку чи момент “віднайдення”?

- Найдорожчим у моєму житті — родина. Її добробут, здоров'я та щастя; порозуміння з людьми, які мене оточують; успіх моїх учнів, заради яких я обрала цю професію. А процес пошуку істини чи момент віднайдення його однаково важливі ланки в житті людини. Просто у момент віднайдення людина відчуває більші емоції та моменти щастя, а в процесі пошуку вона приємно заклопотана та творча.

Тиждень математики

Уже вкотре ми переглядаємо виставку портретів великих математиків, і вона не залишає нас байдужими. А поряд стенд, на якому розміщена інформація про взаємозв'язок фізики та математики. Ми поки що навчаємося в 6 класі, але дуже хочеться дізнатися про фізику: про закони Ньютона, Гука, Ампера, а також про силу Лоренца.

28 січня у нас пройшов урок математики з теми «Цікаві задачі» на логіку мислення, під час якого учні класу були активними та отримали гарні оцінки. Ми в захваті від цього уроку та хочемо, щоб такі заняття тільки викликали цікавість до математики.

Хоришко С., Бойченко К.
(6-А клас)

Як усе в нашому житті пов'язано! На незвичайному уроці математики ми отримали стільки інформації! За допомогою дробів дізналися, як називається найбільша черепаха, скільки зубів у черв'яків. Так-так, не дивуйтеся. Саме за допомогою дробів ми отримали цю та іншу інформацію.

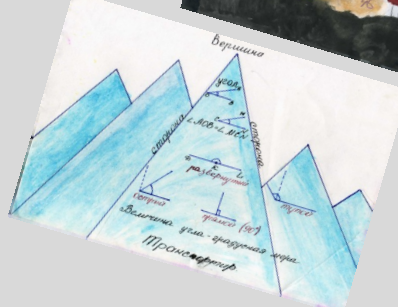
У рамках Тижня математики дізналися про видатних математиків і мислителів, які стверджували, що математика є скрізь і вивчати її необхідно. Сперечатися не слід, бо це дійсно так.

Такі уроки є незабутніми. Дякуємо вчителям, завдяки яким кожний урок проходить жваво, цікаво і пробуджує бажання вчитися. Вудмаска А., Кострикіна О., Ополева Н. (5-й клас)

М
а
т
е
м
а
т
и
к
а

в
м
а
л
ю
н
к
а
х

Учнівська творчість

Монолог годинника

Мене придбали ще у 19-87 році. До цих пір я ще жодного разу не відвідував майстра. Моє чавунне серце працює невпинно та весело вже протягом 23-х років. На моїх очах побралися Іван та Людмила, народилася сімейна улюблениця Ганнуся, на моїх очах відбувалося багато затишних сімейних сцен — святкування Нового року, придбання маленького котика Самюеля. Так, багато чого я побачив за весь цей час. Мене доглядають, регулярно змащують машинним маслом та лагідно торкаються до моєї голови. Скільки часу вже відмітила моя сестричка, годинникова стрілка. Разом з нею мені не так сумно працювати. Моє тікання чути на всю квартиру. Часто до мене підходить кіт і своєю лапкою торкається годинникової стрілки, намагаючись її зупинити. Кожного дня я спостерігаю, як Ганна, дивлячись на мене з жахом, тікає до школи, навіть не попрощавшись. Дуже прикро ловити на собі ці погляди, бо я не винен, що люди за всю свою історію існування так і не навчилися пунктуальності. Мені іноді їх шкода, адже, запізнившись на роботу, вони вислухову-

ють дорікання від керівництва. Ех Якби в моїх силах було щось змінити ... Але ж ... Все ж таки я дуже задоволений, що живу у такій родині, у такій затишній кімнаті, на зручному трюмо. Сподіваюся, що моє серце ніколи не зупиниться, і я буду інформувати людей та тішити їх око своїм виглядом.

Ткачук Ганна 10 клас

Монолог

самотньої
квітки

« Життя таке коротке, як день. Я живу і дарую людям радість. Але настане той день і мене зріжуть. Я не помру відразу, мені штучно будуть підтримувати життя компліментами і водою. Хоча всі гарні слова і є "вода". Мені самотньо, хоча біля мене багато різнобарвних рослин і тварин. Я живу одним

днем... »

І ось настав цей день, мене зрізали і поставили у гарний вазон, поставили на вікно. Мені багато розповідали про людей, про їх життя. Я озирнулася навколо. В кімнаті, в якій я стояла, було напрочуд світло, але не затишно. Якись ліжка, обладнання, діти. Я була подарунком одній тяжкохворій дівчинці. Я не знала, що таке хвороба, що таке життя без надії. Адже я просто існувала, я не мала душі. Дівчинка почала розмовляти зі мною, розповіла про свої життєві негаразди, вона була також самотня. Я плакала росю на листі. Я зрозуміла, що таке людська радість та кохання. Я вже штучно живу більше двох тижнів. Я почала більше сумувати, зав'янула на очах, кохання було сильніше за мене. Я остаточно загинула.

Чернявська Ельвіра 10 клас

Продовження акції "Збережи дерево"

У школі продовжується акція "Збережи дерево", яка передбачає змагання між класними колективами 2-10^х класів щодо збору макулатури.

Даний захід проходить у школі 2^й рік і має значний вплив на екологічне та трудове виховання учнів. Минулого навчального року учні школи зібрали

майже 1500 кг макулатури. Тож змагання у розпалі. Кошти від реалізації будуть витрачені на преміювання переможців та проведення позакласних заходів у школі.

**Міністерство
благоустрою школи.**